

meest noodzakelijk zijn, de bijdragen het minst zullen zijn. Het is gebleken, dat de heffing naar de grootte van het kapitaal de beste methode is.

Volgens dit Staatsontwerp zijn in Engeland reeds 26 verenigingen opgericht.

Enkele belangrijke industrieën, zooals de Scheepsbouw, de Spoorwegen, de Staalindustrie, hebben niet een dergelijke vereniging opgericht, daar zij voor zich zelf reeds een uitgebreiden proefnemingsdienst hebben. Niettemin zou een aaneensluiting nuttig effect kunnen hebben door het maken van standaard-materialen of het doen van proefnemingen op grooter schaal, die voor één firma te kostbaar zouden worden.

Hieronder enkele cijfers, waaruit het aantal leden blijkt van eenige onderzoekverenigingen:

Wetenschappelijke Instrumenten: aangesloten zijn vrijwel alle fabrikanten van optisch glas, optische instrumenten, X-stralenkokers en elektrische instrumenten.

Fotographie-industrie: 90 % van alle Engelsche fabrikanten van gevoelige platen en papier en 50 % van ander fotografisch materiaal zijn aangesloten.

Wol- en Sajat-fabricatie: een derde van alle Engelsche fabrikanten is aangesloten.

Automobiël-industrie; hierin hebben zich een derde à de helft verenigd.

Katoenindustrie: 60 % van het aantal fabrikanten, vertegenwoordigend ruim 85 % van het in die industrie belegde kapitaal, zijn aangesloten.

De kosten, die aan de proefnemingen besteed worden, staan in nauw verband met de resultaten. In dit opzicht staat Engeland nog ver ten achter bij de Vereenigde Staten en Duitschland.

In de V.S. wordt voor industrieel onderzoek jaarlijks ongeveer \$ 75 miljoen uitgegeven. De vereniging van conservenfabrikanten besteedt jaarlijks \$ 150.000.—, de lijmfabrikanten en de Portland-Cement vereniging geven ieder \$ 100.000.— uit. Ook door niet aangesloten fabrieken worden in eigen laboratoria proefnemingen op grooten schaal gedaan. In 1924 besteedde de General Electric Cy. 3 miljoen \$ hieraan, de Dupont de Nemours Cy., fabrikanten van chemicaliën en explosieve stoffen \$ 2 Millioen en de General Motors Research Corp. ruim \$ 1 miljoen. Het personeel, dat deze ondernemingen hiervoor in dienst had, bedroeg 250 à 500 man. De grootste proefnemingen-dienst heeft de Bell Telephone Laboratories, die, tezamen met die afdeling van de American Telephone and Telegraph Comp. 4000 personen in dienst heeft, terwijl de aan dien dienst bestede kosten ongeveer \$ 4 miljoen per jaar bedragen.

Ook in Duitschland worden jaarlijks groote sommen voor dergelijke proefnemingen uitgegeven, vooral in de chemische industrie, waar een Belangengemeenschap 2000 chemikers voor proefnemingen in dienst heeft. Voor onderzoek van de distillatie van steenkolen werd R.M. 12 miljoen uitgegeven.

Behalve door de particuliere laboratoria worden ook door verenigingen van fabrikanten proeven genomen: de Kaiser Wilhelm Gesellschaft heeft een inkomen van £ 14.000, waarvan $\frac{1}{3}$ door den Staat wordt bijgedragen. De textielabrikanten hebben een proef-station te Dresden, waarvan het inkomen in 1918 R.M. 300.000.— was.

De resultaten, die met deze proefnemingen bereikt zijn, hebben groote verbeteringen en besparingen in de industrie gebracht. De directie van de Cable Makers Association heeft berekend, dat, ten gevolge van de werkzaamheden van de Research Association, de stroomleveringsfabrieken door het meer economisch gebruik van de kabels een besparing zullen verkrijgen van £ 250.000 à £ 300.000 per jaar. Ook de proefnemingen met bovengrondse geleidingen, schakelaars, turbines, enz. hebben tot belangrijke besparingen geleid. Men schat, dat indien in de

electriciteitsindustrie in Engeland alle verbeteringen, die de onderzoek-vereeniging heeft opgespoord, werden toegepast, jaarlijks £ 1 miljoen bespaard zou kunnen worden; in werkelijkheid zijn reeds voor een derde deel deze verbeteringen in toepassing.

De onderzoekvereniging van de instrumentenfabrieken heeft de interferometer uitgevonden om de afwijkingen van lenzen te meten.

De wol- en sajat-onderzoekvereniging vereenvoudigde het wol-schuringsproces, waardoor o.a. een firma £ 2000 per jaar en een andere £ 1000 bespaarde.

In de Portland-Cement industrie boekte een fabriek een besparing van £ 25.000 per jaar aan brandstoffen, als resultaat van een uitvinding van de onderzoek-vereeniging.

Voor sommige takken van industrie, die in het algemeen belang zijn, verriicht de Staat zelf onderzoekingen, zooals: voedsel, brandstoffen, woningen, hout en transport. De resultaten hiervan bewijzen dikwijls ook groote diensten aan de aanverwante takken van industrie.

Het Departement neemt ook proeven voor niet aangesloten bedrijven, indien zij in het belang van de geheele tak van industrie worden geacht.

De snelle opkomst van deze proefnemingen veroorzaakte een tekort aan bevoegde werkkrachten. Door het Departement werden daarom subsidies beschikbaar gesteld voor de studie in deze vakken. Per jaar kostte dit £ 25 à £ 30.000.

Het Departement houdt voeling met buitenlandse onderzoekverenigingen en neemt ook voor deze proeven. Zoo werd voor de Indische regeering een onderzoek ingesteld naar de acoustiek-eigenschappen van de Assembly Hall te Delhi. Er zijn proeven genomen op de geschiktheid van steenkolen voor lage-temperatuur-carbonisatie op monsters steenkolen toegezonden uit Burma en Zuid-Afrika. Verder werden door het Departement reeds twee expedities naar Australië gezonden op verzoek van het gouvernement om den toestand van scheepsruimten te onderzoeken, waarin appels vervoerd worden.

Wij meenen te weten, dat hier te lande het kortgeleden op gerichte Nederlandsch Instituut van Efficiency tracht tot research werk te komen, maar dat tot op heden de noodige middelen ontbreken om het werk in gang te zetten. Zou het niet wenschelijk zijn nog eens de aandacht van de bevoegde autoriteiten te vestigen op hetgeen in het buitenland, met behulp van Staatsgelden, in dit opzicht gepresteerd wordt?

De tonnen die als besparingen genoemd werden zelfs geheel buiten beschouwing latende, kan de gunstige invloed, die er mede op de concurrentiekracht van meerdere industrieën bereikt kan worden, moeilijk worden onderschat.

L. P.

LES EXPERTS COMPTABLES EN ROUMANIE

La Roumanie est un des rares pays où la profession de comptable soit légalement réglementée comme les autres professions libérales: médecins, avocats, ingénieurs etc. pour l'exercice desquelles des études spéciales sont nécessaires.

La loi qui a été promulguée le 13 juillet 1921, est le résultat de persévérants efforts des licenciés et des anciens élèves des Ecoles commerciales supérieures et n'a pu entrer en vigueur que lorsqu'un diplômé ès-sciences commerciales, Monsieur Gr., Tranco-Iassy, fut nommé Ministre du Travail pour la première fois, titre qui lui appartient à nouveau depuis la récente constitution du Ministère.

En vertu de cette loi la profession de comptable autorisé auprès de l'Etat et auprès des entreprises commerciales, industrielles et financières, ayant un capital supérieur à 500.000.—

lei, usant de crédit et de même la profession d'expert-comptable devant les autorités judiciaires, administratives et financières etc., ne pourra être exercée que par les personnes faisant partie de ce corps.

Il fait satisfaire aux conditions suivantes pour pouvoir être inscrit dans ce Corps.

Etre ancien élève d'une Académie des Hautes-Etudes commerciales de Roumanie ou de l'Etranger, ou encore être ancien élève d'une Ecole Supérieure de commerce, ou d'une école de commerce (cours supérieurs du soir).

Etre en possession de ses droits civils.

N'avoir subi aucune condamnation de nature infamante.

Auprès de chaque tribunal fonctionne une section ayant de caractère d'une personne morale.

Auprès de la Cour d'Appel de Bucarest fonctionnera le „Conseil Supérieur du Corps”, en plus de la section d'Ilfov.

Au mois de janvier de chaque année le Conseil de chaque section fera un tableau des membres de la section.

Le tableau comprendra trois catégories de membres:

Les comptables stagiaires, c.à.d. ceux qui, en possession des titres indiqués ci-dessus, s'exercent à la comptabilité depuis deux ans, à dater de leur inscription dans le Corps, auprès d'une entreprise dont les opérations sont enregistrées selon les règles de la comptabilité.

Les comptables autorisés, c. à. d. ceux qui, prouveront au Conseil de la section intéressée, l'accomplissement des deux années de pratique.

Les experts-comptables, c. à. d. ceux qui, après avoir prouvé qu'ils pratiquent la profession depuis 5 ans, à dater de leur inscription dans le Corps, se verront reconnaître cette qualité par le Conseil supérieur du Corps, après avis dûment motivé de la section respective.

Les professeurs de comptabilité ayant subi l'examen de capacité, sont de droit experts-comptables.

Les personnes possédant des titres académiques peuvent être promues au grade d'expert-comptable après deux ans d'exercice du métier, mais seulement si elles ont fonctionné comme comptables auprès d'une entreprise dont les opérations sont enregistrées selon les règles de la comptabilité.

Pour la surveillance et la défense des intérêts des sociétés de bienfaisance, de ceux qui sont sous tutelle, sous curatelle, pour les communautés de biens etc. les tribunaux délégueront un expert-comptable, ou un comptable autorisé, au moins une fois par an, en vue de vérifier la gestion et de faire un rapport. Le comptable délégué sera obligé, dans le délai d'un mois, à dater de sa délégation, de faire ce rapport sous peine d'une amende de 500 à 1.000 lei.

Au moins l'un des censeurs des sociétés anonymes, ayant un capital versé d'au moins 5.000.000.— lei, sociétés créées après la promulgation de la présente loi, devra être comptable autorisé ou expert-comptable, remplissant les conditions prévues au Code de Commerce.

Les entreprises prévues à l'art. précédent ne pourront obtenir du Tribunal le visa des livres à la fin de l'année, que si les livres sont signés par un comptable autorisé ou expert-comptable.

Pour toute expertise de comptabilité dans les cas de moratoire et de faillite, de procès dans lesquels il s'agit de comptes, d'impositions fiscales, d'arbitrages en matière d'inventaires et de bilans, de partages, de l'établissement de revenus et de dépenses, les autorités financières, administratives et judiciaires se serviront d'un expert-comptable pris sur le tableau, en tenant toutefois compte, autant que faire se pourra de la spécialité et de la rotation.

Les comptables autorisés, ainsi que les experts-comptables, devront examiner attentivement les bilans, ou tout autre ques-

tion dont ils sont chargés, et cela aussi bien dans l'intérêt public, que dans l'intérêt de la partie qui les en a chargés.

Ils sont tenus de signer les livres et les actes qui leur sont confiés et de répondre de la régularité des travaux.

Ils sont également tenus de garder le plus strict secret sur les faits dont ils ont eu connaissance à l'occasion de l'exercice de leurs fonctions.

Il est vrai que la profession de „accountant” comme elle est pratiquée en Angleterre ou en Hollande n'est pas encore développée en Roumanie. Les experts comptables sont tous, à-peu-près, des directeurs ou bien des fonctionnaires supérieurs dans diverses entreprises et ne font qu'accidentellement des expertises. Ils ne sont appelés à vérifier ou diriger la comptabilité des administrations comme il est habitude dans les pays du Nord.

L'activité d'expert se manifeste à l'occasion des vérifications demandées par le fisc, par les autorités judiciaires en cas de moratoire, de faillite ou bien dans des questions pénales. Les expertises pénales sont mal payées et on touche difficilement les montants ordonnés comme honoraires.

En tout cas, on peut dire, que la profession de comptable et d'expert comptable a été réglementée en Roumanie sur la base d'études spéciales dans les écoles de commerce et de pratique professionnelle.

PETRU DRAGANESCO BRATESH

UIT HET BUITENLAND

Red.: J. E. ERDMAN, JAC. H. KRAMER en C. J. MEYER
(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Een Centrale Kas in groote Warenhuizen

In „Mon Bureau” van April 1927 komt een beschrijving voor inzake de werking van de centrale kas in „Les Grands Magasins du Printemps” te Parijs.

Volgens den schrijver van het artikel bestaan er verschillende voordeelen voor dit systeem. De vijf voornaamste zijn:

- 1°. het voorkomt het lange en onaangename wachten van de clientèle aan de kassen,
- 2°. het voorkomt voor het personeel het tijdverlies tengevolge van het heen en weer loopen van de rayons naar de afdelingskassen; de verkoopers blijven in hun rayon en kunnen zich dientengevolge geheel aan den verkoop wijden; hun rendement verhoogt zich,
- 3°. de magazijnen zelve zijn bevrijd van het heen en weer loopen van de rayons naar de kassen en van de kassen zelve alsmede van de rij van klanten, die hun beurt afwachten.
- 4°. de centrale kas neemt juist die ruimte in beslag, die voor den verkoop weinig geschikt is, terwijl anderzijds de rust in de centrale kas in tegenstelling met het rumoer bij de afdelingskassen, bevorderlijk werkt op de arbeidsprestatie van de caissières,
- 5°. er is een betere schakel tusschen de diverse afdelingen en de boekhouding.

Resumeerende zegt de schrijver, dat de centralisatie der kassen tot gevolg heeft een beter gebruik van het personeel, van de ruimte en van den tijd.

Het systeem komt in het kort hierop neer: Iedere verkoop-tafel in het warenhuis heeft een nummer en is door middel van een luchtbuisleiding met de centrale kas verbonden.

Is een verkoop tot stand gekomen, dan ontvangt de verkoopster het geld van den client, doet dat tezamen met de door haar uitgeschreven bon in een metalen kardoes, die door middel